

ריטריט מדיטציה: סוטרת הלב

על-פי שיעורים של גשה מייקל רואץ' ומורים אחרים

תרגום והגשה

לאמה דבורה-הלה

קיבוץ תובל, דצמבר 2007

שיעור 5, חלק א'

("סוטרת הלב" מושמעת בכתה).

אלה הנזירים של סְרָה מְאִי. הם מקריאים את הסוטר. זה בא יחד עם הספר הזה, וזה ספר שערכה תלמידה של קן רינפוצ'ה על סמך הרצאות שלו. הוא נקרא: "The Key to the Treasury of Shunyata". Shunyata – זה ריקות, ואת התמונה הזאת שמנו באתר שלנו. מפה לקחנו אותה. הוא מכיל שני teachings. השני הוא על ה-"Heart Sutra". כמו שאמרתי לכם, את ה-teaching על ה-"Heart Sutra" קיבלתי חמש או שש פעמים. החלק הראשון נערך על-ידי תלמיד אחר של קן רינפוצ'ה, והוא שיר הלל לבודהה. שיר אהבה שכתב ג'ה צונגקפה לבודהה, 2,000 שנה אחרי שהבודהה עבר מן העולם והוא כולו הלל ל-Dependent Origination, להתהוות התלויה. הוא אומר שאיזה חסד הוא עשה עמנו כשהוא לימד אותנו את זה.

אז היום נדבר על זה קצת, ואתמול דיברנו על דרך הראייה. הבודהיסטווה שעלה על דרך הראייה, רכש את ה-Jetop yeshe – החוכמה שאחרי, נכון? זה השלב השני של דרך הראייה, ויש לו עכשיו הבנה של ריקות ויש לו הבנה של קארמה. תובנה עמוקה של קארמה וריקות, ועכשיו הוא מתרגל איתם. גשה-הלה קורא לזה "החתונה של קארמה וריקות", זה שני צדדים של אותה המטבע והוא הולך בעקבות ג'ה צונגקפה הדגול.

מי שלא שמע את שמו, הוא היה חכם דגול, אולי הגדול שהיה אי פעם על הפלנטה הזאת, חוץ מהבודהה. הוא עצמו גם היה בודהה והוא חי ב-1419-1357. היה לו קשר ישיר עם מנג'ושרי. אומרים שהוא היה עצמו מנג'ושרי שהתגלם. [הוא] הוריד לנו כתבים מדהימים בכמויות עצומות וכל עמוד שם הוא מדהים והוא הרחיב את הדיבור על קארמה וריקות ועל הקשר ביניהם.

בעקבות הלימוד שלו, התפתח זרם הגלוקפה. הוא הבהיר דברים שגם בחוגים הבודהיסטיים, הקשר הזה לא היה ברור. עד היום הרבה זרמים בבודהיזם נותנים את זה בצורה חלקית. בצורה שלא יכולה לשחרר אנשים באמת, לצערנו. ה-teaching הזה אבל למזלנו קיים והוא זמין. ניתן לנו. זו השושלת של הדאלאי לאמה. זו השושלת ממנה בא קן רינפוצ'ה, גשה מייקל והרבה הרבה מורים מדהימים וגדולים.

איך מיישמים את זה בחיים שלנו? איך הם מיישמים את החוכמה הזאת? איך מיישם אותה הארקה בחיים שלו? ואנחנו יכולים לעשות אותו הדבר.

הרעיון הוא, דיברנו על העץ, נכון? דיברנו על העץ שאנחנו מסתכלים ורואים. הקטע של ה-chö chok, שהעץ מעולם לא היה שם כפי שחשבנו שהוא היה שם. העץ שחשבנו שהיה שם, מעולם לא היה שם ולא יכול להיות שם. הוא לא קיים כפי שחשבנו שהוא קיים. הוא קיים בתלות בהשלכה שלנו, וההשלכה שלנו נקבעת על-ידי קארמה.

אין לנו היום זמן להיכנס לכל האסכולות. יש אסכולות שונות של ריקות ובהתאם, קיום תלוי. כשלמדנו את "יוגת הלב הטיבטית" סדרה מס' 2, עשינו את זה שם בקיצור.

והרעיון הוא שאם אנחנו נבין היטב ריקות וקארמה, אנחנו יכולים להכתיב את המציאות שלנו במקום שהיא תהיה מוכתבת לנו. אנחנו מבליים שנים וחיים כדי לכוון את הדברים שיעבדו כפי שאנחנו רוצים, ואנחנו לפעמים מצליחים. בדרך כלל, לא כל-כך.

בדרך כלל החיים, קורה מה שקורה בלי קשר למה שאנחנו היינו רוצים שיקרה. הרעיון פה שאם מבינים איך קארמה עובדת, אנחנו יכולים להתחיל להכתיב את המציאות, בהדרגה בהדרגה. צריך תובנה מאוד

עמוקה לתוך איך קארמה עובדת. כדי שקארמה תעבוד בשבילנו, אנחנו צריכים להבין ריקות. כדי להבין ריקות, אנחנו צריכים להבין איך קארמה עובדת. שני הדברים זה שני צדדים של אותה המטבע.

אילו היה העץ קיים מצידו הוא, אז הדברים הם חסרי תקווה. אז אין לנו שום צ'אנס, ואז זה המוות. זה המוות, ואז אין לנו מה לחפש פה. אם אתם פה, אז אתם בעניין לחפש לפענח את הצופן הזה ש"סוּטרת הלב" מציעה לנו. אם אנחנו מחפשים איזה תענוגות זמניים של העולם הזה, אז אין לכם מה לחפש פה כי לא תלמדו את זה כאן. יש אולי מקומות אחרים ללמוד את זה.

העולם לא קיים מצד עצמו. העולם מושלך על ידינו ואנחנו צריכים להבין איך אנחנו יצרנו את ההשלכה הנוכחית ואיך אנחנו יכולים ליצור השלכה אחרת, מכיוון שמה שמתלווה לחוכמה הזאת, שאין לנו כרגע שליטה בהשלכה.

זה לא שאני יכולה לבקש בלבי שהעץ יהיה עץ זהב ואז הוא יהיה עץ זהב. כרגע נכפית עלי השלכה מסוימת כי את הקארמה הזאת זרעתי כבר מזמן והיא זו שעכשיו קובעת את המציאות שלי וכשהשלכה כבר מופיעה, כשכבר יש לי מציאות מסוימת, עם זה אין לי מה לעשות עכשיו. עם מה שכבר הופיע, זה העץ עצמו מן הבלוט. אין לי מה לעשות איתו כבר. זו תוצאה שכבר הבשילה, אז ברמה הזאת לנסות לעשות מניפולציה למציאות, מבחינת נקודת הראות של הארץ - זה טפשי. זה מבוסס בבורות.

אנחנו לא יכולים לשלוט בהווה על המציאות, כי המציאות בהווה היא תוצאה מזרעים שזרענו בעבר. אני יכולה לסדר שאנשים יהיו נחמדים אלי וכך הלאה, אבל לא ברמה של ההווה. לא על-ידי מניפולציה של מה שכבר הופיע, אלא אך ורק עבודה פנימית מזריעת קארמה נכונה. מהבנה איך קארמה עובדת ומשתילת הזרעים הנכונים,

וזה הלב של "סוּטרת הלב".

זה הלב של "סוּטרת הלב". זה מה ש"סוּטרת הלב" באה ללמד, וזה מה שכל-כך הרבה שנים לא הובן על-ידי אנשים.

אתם יכולים לנסח את זה במלים אחרות. הדברים לא עובדים כפי שאנחנו באופן רגיל חושבים שהם עובדים. הסיבתיות הרגילה שאנחנו נוטים לייחס לדברים, לא נכונה. לא רק העץ לא קיים כפי שאנחנו חושבים. שום דבר בעולם לא קיים כפי שאנחנו חושבים שהוא קיים. כל הסיבות שאנשים אומרים לכם לקיום של דברים לא נכונות. לא נכונות. אם הם לא מבוססות בקארמה, הן לא נכונות, וזו הסיבה שיש לנו סבל, למרות שאף אחד לא מבקש סבל.

למרות שאנחנו סוללים כבישים ועושים קנסות כבדים וחוקי תנועה ושוטרים וזה, יש לנו תאונות, נכון? ממשיכות להיות תאונות בקצב. אני לא יודעת אם הוא גובר או מה המצב, אבל יש מספיק כי הסיבה לתאונות היא לא בגלל שהכביש לא בסדר. אם מישהו מעורב בתאונה, זה ישנו אצלו בקארמה. זה בגלל שהוא פגע בחיים בעבר ואם הוא לא מחסל את הזרעים האלה, אם הוא לא מפסיק לא לכבד חיים, אם הוא ממשיך להרוג את הג'וקים בבית, אז הוא ייפגע; אם זה יהיה בתאונה, אם זה יהיה באופן אחר. הוא ייפגע כי הסיבה היא לא בכביש. מה שלא פירושו שלא צריך לסדר כבישים טובים. עצם הדאגה של החברה לכביש טוב, יוצרת קארמה חיובית לאנשים שמעורבים בזה כי הם דואגים לבטיחות של אחרים וזה טוב, אבל התוצאות לזה יבואו הרבה יותר מאוחר, למי שעושה את הדברים בפועל. למי שבועדת הכבישים ומתכנן את הכבישים ובא עם מוטיבציה לדאוג לאנשים, כי רק תכנון הכביש בפני עצמו הוא לא מספיק. זאת קארמה חלשה.

המוטיבציה: 'אני רוצה שיהיה כביש טוב כי אני לא רוצה לראות אנשים נהרגים', זו מייצרת קארמה למי שעושה את הכבישים, אבל זה יפעל רק הרבה יותר מאוחר בשבילם. מי שלא מכבד חיים, לא משנה על איזה כביש הוא ייסע, הוא ייפגע בתאונת דרכים. הסיבתיות הרגילה לא עובדת. לעומת זה **ההבנה של קארמה וריקות היא infallible – לעולם לא תאכזב.**

דוגמא: אתם יושבים בוועד המנהל של איזו חברה, יש וועדה ויש מישהו שיושב אתכם שם בזה והוא צרה צרורה. כל הזמן יוצר בעיות; כל הזמן מבזבז את הזמן של אחרים. לא נותן לאחרים להתבטא. משתלט. אם הייתם מנהלים, אתם מכירים דברים כאלה, מה לעשות? מה לעשות? מה לעשות עכשיו? אי-אפשר לנהל את העניינים. הוא מפריע. מה לעשות? אפשר לזרוק אותם, אפשר לנסות לקבוע איזה כללים שיסתמו להם את הפה. אם מבינים קארמה וריקות, מה תלכו לעשות?

קארמה היא אינדיבידואלית. אם אתם יושבים בישיבה והאדם הזה מפריע לכם לתפקד ולעשות את מה שאתם חושבים שנכון, מאיפה זה יכול לבוא? מזה שאנחנו לא אפשרנו לאחרים לתפקד, אז מה לעשות איתו? שום דבר. זה לא קשור אליו. **אם זה מופיע בעולם שלי, אני צריכה לתקן את הזרעים שלי. אני צריכה לעזור לאחרים לתפקד ואז הוא פתאום יכנס למסלול או שהוא יעזוב מעצמו או שהוא ישתנה, כי זה לא בא ממני. זה בא ממני. ההשלכה שלי של המצב תשתנה, וזה ייקח זמן. זה אף פעם לא פועל בהווה.** זה אף פעם לא פועל בהווה.

אז זאת דוגמא אחת ויש אינספור דוגמאות כאלה כי הסיבתיות הרגילה שלנו לא עובדת. הרעיון הוא שאין טעם במניפולציה של דברים בהווה. אין מה לעשות עם האדם הזה. הוא כרגע מופיע כי יש לי זרעים כאלה. אם אני אסלק אותו, אני אמצא במצב אחר במקום אחר ואולי אפילו באותו חדר מישוהו אחר יתחיל להפריע לי, כי יש לי עדיין את ההשלכה הזאת, כי עוד לא ניקיתי אותה.

אז אין מה לעשות עם האדם הזה אלא יש לעבוד עם הזרעים שלי. אני צריכה לתקן את המיינד שלי כי אני לוקחת את המיינד שלי לאן שאני הולכת. ואם יש לי זרעים שלא אפשרתי לאחרים לתפקד, או לא עזרתי לאחרים לתפקד או אני הפרעתי לאחרים, אז זה ימשיך להתבטא; ככה זה במקום עבודה. ככה זה בזוגיות. ככה זה בכל מקום.

אני תמיד אוהבת לספר ציטוט מחמותי שהיתה עובדת סוציאלית. היא אומרת: 'הסטטיסטיקות מראות שרוב הנישואים השניים נכשלים. השלישיים יש להם יותר צ'אנס'. למה זה? כי הראשון נכשל. הראשון נכשל [כי] הבן-זוג לא היה בסדר. אם היה לנו מזל, מצאנו בן-זוג אחר, אותו דבר, נכון? כי המיינד שלי לא השתנה. אני לא השתנית. אני ממשיכה להשליך אותו דבר. אחרי השני, אז אני אולי מתחילה עכשיו: 'אולי אני צריכה לעשות עבודה' ואז יש יותר צ'אנס לשלישי. יש כאלה שממשיכים ארבע וחמש, וכל התרבות שלנו היא הפוכה בנושא הזה. היא 100% הפוכה בנושא הזה. אם אני פוגשת אנשים שמרכלים עלי או משיצים אותי או אני פוגשת רכלנים ומשיצינים ומוציאי דיבה, מה אני צריכה לעשות איתם? לחנך אותם? לרסן אותם? להסביר להם? לא! אני צריכה להפסיק ל... אני צריכה לקרב לבבות, כי זה דיבור מפלג, מה שאני שומעת.

רכלנות מפלגת בין אנשים. היא מוציאה דיבה. מרחיקה אנשים, נכון? אז אני צריכה לדאוג לקרב לבבות. זה מה שאני צריכה לעשות, ואז זה ייפסק, ואין לי מה לעשות איתם. המניפולציה של ההווה לא עובדת.

אז שוב, הסיבתיות החיצונית, הרגילה במרכאות, היא לא נכונה כי היא לא מבוססת בהבנה איך דברים עובדים. זה יותר חמור. יום אחד כשנעשה את המדיטציה של [אריקה] נגרג'ונה תראו. הוא מראה בצורה מדהימה איך בכלל אין אף שני דברים בעולם שגורמים אחד את השני. זה נשמע מרחיק לכת, נכון?

**אין אף דבר בעולם שגורם דבר שני בעולם. אין כזה דבר.
הכל בא מקארמה. הכל רצף של הבשלות.**

אני חשבתי הבוקר איך אני אתן לכם לזה דוגמא. פעם עשיתי לכם, אלה שהיו בבית הצנחן, עשינו [הדגמה] עם הפלסטלינה קצת, אבל אין לי פלסטלינה. שכחתי לבקש. בואו נראה. אני שתיתי הבוקר כוס קפה, או קיי? מאיפה באה הכוס קפה ששתיתי היום בבוקר? אז אני אתמול ביקשתי מרעות שתשים לי קצת קפה בקופסה והיא שמה לי קצת אבקת קפה בקופסה והבאתי אותה לחדר ויש לי בחדר קומקום חשמלי ויש ברז עם מים ומילאתי מים בקומקום והרתחתי ומזגתי והיה קפה.

אז החוכמה הקונבנציונלית אומרת: 'מה גרם לקפה? קיבלתי קצת קפה. שמתי מים, הרתחתי את [המים ב] קומקום, מזגתי, הוספתי חלב ויש לי קפה', או קיי? האם זה איך שנוצר הקפה? האם זה איך שנוצר הקפה? האם זה איך שנוצר הקפה? בואו נראה. האם האבקת קפה יצרה את הקפה? האם אבקת קפה מבטיחה שיהיה לי קפה בבוקר? לא! כי אולי לא יהיה חשמל והקומקום לא יעבוד, נכון?

אז אבקת קפה לא מבטיחה. האם קומקום חשמלי מבטיח? לא מבטיח. האם אם מזגתי מים לקומקום החשמלי והתחלתי להרתיח, האם זה מתחיל את הכוס קפה שלי? לא, כי כשמתחילים להרתיח מים, זה יכול ללכת לכוס תה למשל. זה לא דווקא מסדר כוס קפה, נכון? וככה אם תפרקו לגורמים את הפעולה של עשיית קפה, ותסתכלו מה בתוך זה גרם לקפה, אתם לא תמצאו. אתם לא תמצאו כי זה לא שמה, כי

הכל ריק. הכל ריק. אין שום פרט בסדרת הפעולות שבסוף הסתיימו בכוס קפה, שהוא סיבה לקפה, וגם לא בסדרה כולה, כי בכל מקום שהוא הדברים יכולים להשתבש או ללכת לכיוון אחר.

אתם יכולים לדמיין: בבית אני מרתיחה לעצמי מים כדי למזוג לעצמי כוס קפה. באמצע מצלצל הטלפון. אחר-כך שכחתי בכלל שהמים רתחו, או שבאמצע, אריה אומר: 'הו! הייתי רוצה כוס תה' ובמקום למזוג כוס קפה אני מוזגת לו כוס תה כי הוא לא שותה קפה, אז הסיבתיות הזאת פשוט לא עובדת.

הסיבה היחידה שיש לי כוס קפה כשאני רוצה כוס קפה, ושרעות מסכימה לשים לי קפה כשאני מבקשת לשים קפה, זה בגלל שאני בעבר כנראה טיפלתי באחרים. אין מקום אחר ואז יש לי, יש לי קארמה של לטפל באחרים. יש לי קארמה של לספק לאחרים דברים שהם צריכים וזה יוצר אצלי פילטר. זה יוצר אצלי דרך להשליך את העולם שלי, ואז לפעמים כשאני רוצה קפה, יש קפה. ויום קודם, כשנגמר לי הקפה, אז אין לי קפה כי מבשילה קארמה אחרת כשלא טיפלתי באחרים.

ואין בעולם החיצוני, אין אף דבר שגורם דבר אחר. אנחנו לא יכולים להגיד שהקומקום גרם את הקפה שלי. אנחנו לא יכולים להגיד שהמים גרמו את הקפה שלי. אף דבר לא גורם דבר אחר. זה מאוד עמוק, כי אם אתם קונים את זה, ההתנהגות שלכם תשתנה מן הקצה אל הקצה, כי הסתכלו מה אנחנו עושים כל היום? אנחנו מנסים לתחמן את העולם שיסתדר לפי הרצונות שלי. אפילו את הנדרים אנחנו מנסים לסדר שיתאימו לי. אתם מקבלים נדרים שבאים לשנות אתכם ואתם רוצים לשנות אותם כדי שהם יתאימו לכם. אנחנו כל הזמן מנסים לסדר את העולם שהוא יהיה לי נוח, במקום לעבוד עם קארמה.

אז בואו נחזור לסוטרה, ואנחנו עכשיו בקטע שבו הוא אומר:

וכך, שריפוטרה, כל התופעות הלא הן ריקות. נעדרות הן כל תכונות: הן אינן מתחילות ואינן מסתיימות, אין רבב בן ואינן נקיות מרבב, וכן אינן פוחתות ואינן מתגברות.

אז זאת שורה מאוד חשובה - זה מועט המכיל מרובה מאוד, וככה כאן כל שורה בהמשך, אז אנחנו לא נוכל למצות את הלימוד על הסוטרה בסופשבוע הזה, אז על השאר נקפוץ קצת, אבל אני רוצה לדבר על השורה הזאת.

"נעדרות הן כל תכונות". דיברנו כבר כשהוא אומר: "כל התופעות הלא הן ריקות"¹. על זה דיברנו אתמול, אז עכשיו ניכנס ל"נעדרות הן כל תכונות". זה נקרא: Tse nyi mepa. אימרו: Tse nyi mepa – שזה הן נעדרות סימנים. אנחנו נתרגם כ"נעדרות הן כל תכונות", ופה יש כמה דברים.

בואו נספור:

3. אינן מתחילות.
4. אינן מסתיימות.
5. אין רבב בן.
6. ואינן נקיות מרבב.
7. אינן פוחתות.
8. ואינן מתגברות.

וקודם היה:

1. כל התופעות הן ריקות
2. ונעדרות הן כל תכונות.

יש בסך הכל 8 דברים בשורה הזאת, ולזה יש נְשֵׁם וזה לקחתי מהביאור של רינפוצ'ה. זה נקרא: "שמונה תכונות של הריקות המעמיקה", "שמונה תכונות של ריקות עמוקה". נקרא לזה ככה.

¹ כל התופעות הלא הן ריקות – זה המאפיין הראשון של שלמות החוכמה והוא משתייך לשער הראשון מבין שלושת השערים לחופש. חמשת המאפיינים הבאים שייכים לשער השני ושני המאפיינים האחרונים שייכים לשער השלישי.

ཐབ་མོ་བྱེད་ཚེས་བསྐྱེད་ལྷན། – Sabmo kye chö gye den

אימרו: Sabmo kye chö gye den. Sabmo kye chö gye den. Gye. Sabmo. זה שמונה. Sabmo – זה מעמיק, וזה כינוי לריקות, לחוכמת הריקות, ל"שלמות החוכמה".

אז זה "שמונה מאפיינים של שלמות החוכמה".

אז יש פה שני שמות לשורה הזאת. אז אימרו:

ནམ་པར་ཐར་བཅས་སྒྲོ་གསུམ། – Nampar tarpe go sum

אפשר לקרוא לזה בקיצור

ནམ་ཐར་སྒྲོ་གསུམ། - Namtar go sum

Go – זה פתח או דלת. Sum – זה שלוש. Tarpa – מה זה? זה נירוונה או חופש ו-Nampar – זה לגמרי.

אז Namtar go sum – זה שלושה שערים לחופש.

אז בהתחלה כתוב בשורה: "וכך, שריפוטרה, כל התופעות הלא הן ריקות", נכון?

זה השער הראשון – הריקות של הנגעים הרוחניים – Ngo wo – རྣོ་བོ་

ולזה אנחנו קוראים, לשער הראשון אנחנו קוראים Ngo wo. אימרו: Ngo wo – ופה זה הטבע של הדברים. הטבע האולטימטיבי של הדברים. זאת הריקות. הריקות של דברים. ודיברנו על זה כבר בהקשר של העץ, אז אני לא אחזור כרגע על הסיפור.

וכאן ירנפוצ'ה אומר: 'החלק הזה מכוון למתרגל. המתרגל מחפש חופש, נכון? הוא מכוון את החלק הזה אל הנגעים הרוחניים שלו, אז מדובר פה על הריקות של הנגעים הרוחניים. הנגעים הרוחניים והקארמה הם אלו שמחזיקים אותנו בסמסרה אבל הם ריקים, ומכיוון שהם ריקים, אנחנו יכולים להתגבר עליהם. אנחנו יכולים לסלק אותם.

דיברנו הרבה, סדנה שלמה על הכעס, נכון? אבל הכעס הוא ריק. אם אנחנו מחפשים איפה הכעס, אתם זוכרים? עשינו מדיטציה קטנה שם בבית הצנחן?² חיפשנו איפה הכעס? אתם מחפשים אותו ולא תוכלו למצוא אותו כי הוא ריק. הוא ריק. הוא מייסר אותנו. הוא גורם לנו סבל. הוא הורג אותנו. הוא הורג את האנשים סביבנו, אבל הוא ריק. אין לו קיום עצמי. אין לו שום קיום עצמי, אז אם אנחנו נפעיל אנטי דוט אנחנו יכולים להתגבר עליו. אם נתרגל, נוכל להתגבר עליו.

אז פה מאסטר ואסובנדהו ב"אבהידהרמה קושה" – אותו ספר שהזכרנו אתמול, שמאסטר ואסובנדהו ערך בערך במאה הרביעית. הוא נכנס יותר לפירוט של הנגעים הרוחניים, והוא מדבר על הנגעים הרוחניים שהם השורש של סמסרה והוא מדבר על העיקריים (ויש 84,000, אבל יש עיקריים).

הנגעים הרוחניים העיקריים:

1. תשוקה – תשוקה שמבוססת בבורות שלא מבינה את האובייקט שאליו היא משתוקקת. שלא מבינה מאיפה הוא בא. היא חושבת שהוא בא מבחוץ.
2. כעס או שנאה או דחייה או תיעוב או סלידה – כל אלה זה אותו, אותו נגע. אלה באים מלדחות משהו בלתי רצוי בלי להבין את טבעו. בלי להבין שהוא בא ממני.
3. אחר-כך הוא מונה גאוה.

² ראה בסדנה של "חיסול הכעס"

4. אחר-כך הוא מונה בורות – הבורות עצמה שלא מבינה מאיפה דברים באים.
5. השקפה לא נכונה שמכחישה את חוקי הקארמה למשל.
6. וספק. ספק - ספק במובן השלילי. ספק במובן שאנחנו לא הבנו משהו. אנחנו לא בטוחים במשהו ועזבנו את זה ולא הלכנו לברר את זה ואז זה יאכל בתרגול שלנו. הספק לא ייתן לנו לתרגל.

אני אקריא לכם משהו נחמד שרינפוצ'ה כותב. הוא אומר ש'אלה הנגעים שהם הכי חמורים, ובגלל הנגעים האלה אנחנו ממשיכים כל הזמן לייצר קארמה שלילית ויש לנו מצבור אדיר, אדיר, אדיר, אדיר של קארמה שלילית. לכן אנחנו באמת במצב לא טוב. התמזל מזלנו כרגע והבשילה לנו קארמה מדהימה של חיים כאלה נדירים כמו שתיארנו וגישה ל-teachings והכל. מצד שני, באמתחנתנו יש מצבורים אדירים של קארמה שלילית. אדירים!!! מאינספור גלגולים של בורות, שבהם רגע רגע, שנייה שנייה הגבנו לא נכון למציאות וצברנו קארמה שלילית. מבחינה זאת, למרות שכרגע מצבנו יחסית טוב, אם לא נעשה שום דבר, מצבנו איום ונורא'.

והוא אומר ש'אנחנו incredibly rich in bad deeds', הוא אומר. 'יש לנו שפע עצום של קארמה שלילית', הוא אומר, 'וכל זה, כל הקארמות האלה נוצרו בגלל הנגעים הרוחניים', בין השאר אלה שמנינו. אלה העיקריים, והוא אומר: 'אילו יכולנו לאסוף את כל הקארמה השלילית הזאת למקום אחד גיאוגרפי, פיזי. אילו יכולנו לצבור אותה לאיזה מקום פיזי, לאיזו ערימה' הוא אומר: 'העולם כולו היה קטן מדי להכיל אותה. העולם כולו היה קטן מדי להכיל אותה'.

ואותן הקארמות השליליות, גרמו לנו סבל לא יאומן במשך המון המון עידנים' הוא אומר 'וגרמו לנו להסתובב שוב ושוב בסמסרה, ואם לא נפעיל את האנטי דוט לדברים האלה, הם ימשיכו לגרום לנו לסבול, אבל כל הקארמות האלה הן ריקות ממאפיינים מצד עצמם. הן לא רעות מצד עצמן. זה המזל. זה המזל. אין להן קיום עצמי ולכן אנחנו יכולים לטהר אותן. מצד אחד יש לנו אותן. צברנו אותן בגלל הבורות. מצד שני הן ריקות וברגע שאנחנו פוגשים את זה עם חוכמה, כל המצבור הזה מטוהר'.

שאלה: הקיום הוא בגלל שאנחנו מאמינים שהם קיימים?

תשובה: זה חלק מהעניין אבל חלק מהעניין זה בגלל שעדיין אנחנו שטופים בבורות. האנטי דוט מתחיל לבוא כשאנחנו פוגשים אותם עם חוכמה כי רק אז את יכולה לטהר אותם. עם הריקות את מטוהרת. הריקות מטוהרת אותם לאט, לאט.

אז זה השער הראשון. זה הראשון מבין שמונת המאפיינים.

אחר-כך כתוב: "נעדרות הן כל תכונות".

השער השני – הריקות של סיבות פנימיות וחיצוניות – Gyu - Gyu

"נעדרות הן כל תכונות". Gyu ו-Gyu – פירושו סיבות. זה השער השני, כן?

אז השער הראשון היה הריקות ובמיוחד, בפרט, אנחנו מכוונים אותו לעבר הנגעים הרוחניים. השער השני זה הריקות של סיבות פנימיות וחיצוניות. בשער השני נכנסים חמישה מאפיינים. זאת אומרת, סך הכל יש שמונה. הראשון היה בשער הראשון. בשני יש חמישה. תיכף נגיד מהם. בסך הכל, השער הזה מדבר על ריקות של סיבות, ופה אנחנו הולכים צעד קדימה עם ההבנה שלנו של ריקות.

ולמעשה אנחנו דיברנו על זה כבר ונהיה יותר מפורשים עכשיו. למעשה בדוגמא שנתתי לכם עכשיו, של הקפה, כבר בעצם דיברתי על הריקות של סיבות. הסיבתיות היא ריקה. הסיבתיות הרגילה, כפי שאני חושבת שדברים נגרמים, גם זה ריק. גם זה ריק. גם זה תלוי אם יש לי את ההשלכה או אם אין לי את ההשלכה הנכונה. אם יש לי את הקארמה או אין לי את הקארמה.

אתם יכולים ללכת לאסכולות שונות בבודהיזם והאסכולות היותר נמוכות יגידו שה... שזה תלוי בסיבות; אם זרעתי את הסיבות או לא, וזה בשפה שלנו של ה"פראסנגיקה מאדיאמיקה" מדבר על השלכות. האם יש לי את הקארמה להשליך את זה או אין לי את הקארמה להשליך את זה? איך נהגתי בעבר עם הזולת? זה לפי ה"פראסנגיקה מאדיאמיקה" – זו הסיבה האולטימטיבית למה שמופיע לי.

מה גורם כסף? מה מביא כסף? האם עבודה קשה מביאה כסף? לא! יש אנשים שעובדים קשה ואין להם כסף. האם תחכום עסקי מביא כסף? יש אנשים שמתחכמים בעסקים ויש להם, ויש אנשים שמתחכמים בעסקים ואין להם, נכון? האם ללמוד לסחור בבורסה מביא כסף? יש כאלה שמצליחים בבורסה ויש כאלה שלא והם עם אותה ההשכלה, ככה שהסיבות הרגילה לא עובדת כי לפעמים זה מצליח ולפעמים לא וזה נראה כאילו אקראי, כי מה שמביא כסף, זה מה? נתונה. נדיבות. **אם זרענו זרעים של לתת לאחרים, זה מוכרח להבשיל כשפע.** מוכרח להבשיל. כמה זמן זה ייקח, זו שאלה אחרת, אבל זה חייב להבשיל כשפע. ככה אומר [ארנה] נגרג'ונה. זה המקור היחיד לכסף. המקור היחיד לכסף זה כמה הייתי נדיבה עם אחרים.

האם חוקי הכלכלה עובדים? תלוי בהשלכה שיש לנו. זה האיך ולא הלמה. **הסיבה לשפע זה רק נדיבות. כל גרוש שיש בעולם לכל אדם שהוא, בא מנדיבות.** אין. אין שום מקור אחר. זה הכל זרם של הבשלות קארמיות. אז מה לעשות אם אין למישהו כסף? מה הוא יעשה אם אין לו כסף לתת? מה הוא יעשה? ייתן עוד יותר. ייתן דברים אחרים.

אתם לא חייבים שיהיה לכם כסף כדי לתרגל נדיבות. נדיבות היא מצב מנטלי. כמובן אם יש לכם כסף ואתם לא נותנים, אתם לא מייצרים קארמה טובה. יכול להיות אדם עני ולפתח נדיבות כי זה מצב מנטלי. זה מאוד מפורסם אצל [מאסטר] שאנטידווה. הוא אומר: 'האם הבודהה שכלל את הנתנה שלו? בוודאי. אז איך זה שיש עניים בעולם? מי משליך את העניים בעולם? אני. אני.'

אם יש לכם עשרה גרוש בבנק ואתם נותנים את העשרה גרוש למטרה טובה, אתם עושים 100% נדיבות. זה מצב מנטלי. זה לא במספרים הולך [אלא] כמה היית מוכן לתת אתה, ממה שיש לך?

שאלה: אפשר לתת קארמה?

תשובה: אפשר לנסות. קארמה היא אינדיבידואלית וכל אדם צובר קארמה בעצמו כי איך נצברת קארמה? כשאתה רואה את עצמך אומר משהו או נותן משהו או חושב משהו, אז אתה רושם בתודעה שלך וזה יוצר את ההשלכות שלך. אתה לא יכול לעשות את זה בשביל מישהו אחר. אתה לא יכול להיות: 'אני אהיה נדיב ואני אתן במקומך'. אבל זה נהדר לנסות לתת קארמה. אתה לא ממש יכול לתת אבל הניסיון לתת צובר בשבילך קארמה מדהימה.

אנחנו רואים אצלנו תלמידי דהרמה שמתחילים להבין את הקטע, אז הם משרתים את הלאמה ועושים ועובדים יום ולילה ועושים את זה בסתר ואף אחד לא רואה והלאמה לא יודע. את הקטע האחרון להגיש, הם נותנים למישהו אחר. שיהיה לו קצת קטע של קארמה שהוא יצבור עוד קצת. הלאמה אפילו לא יודע מי עשה את זה. מישהו אחר פתאום מגיש לו את הארוחה היפה, ואלה צוברים עוד יותר, או קיי? זה מתן בסתר.

אז אתה יכול לנסות. זה מאוד יפה, אבל כל אחד חייב לצבור את הקארמה בעצמו, אחרת אם זה היה אפשרי, הבודהות היו נותנים לנו את כל הקארמה שלהם ולא היינו סובלים יותר. זה לא אפשרי. **אנחנו רושמים את הקארמה כשאנחנו עדים למה שאנחנו עושים. זאת הדרך היחידה שבה היא נרשמת.**

אז יש לכם פה השקפת עולם של קארמה וריקות כנגד השקפת עולם רגילה מקובלת, ואתם עכשיו יוצאים למלחמה על השקפות עולם. מלחמה על המיינד שלכם, ולאן תלכו יקבע אם תזדקנו ותמותו או אם תצאו לחופש. זה מה שזה יקבע, אם תלמדו לעבוד עם קארמה או לא.

אז כמו שאמרנו הצלחה בעסקים, אין לה שום קשר לאסטרטגיה. אין לה שום קשר לתיאוריות כלכליות. אין לה שום קשר לכמה אתם אגרסיביים או לכמה אתם שמרניים בגישה שלכם. יש אנשים אגרסיביים שמצליחים. יש אגרסיביים שנכשלים. יש שמרנים שמצליחים. יש שמרנים שנכשלים. כל תורה שהיא יכולה לעבוד או לא לעבוד, תלוי איזה קארמה אתם צוברים. זה הכל. אתם רוצים להצליח? עזרו לאחרים להצליח ועשו זאת עם כל הלב ובזרם. לא משהו חד-פעמי. אם אתם תעשו את זה your bussines לעזור למישהו אחר להצליח, אז אי-אפשר [יהיה] לעצור את ההצלחה שלכם כי זה יכפה עליכם. זו הקארמה, עכשיו בואו לקורס ביזנס ונלמד את זה בפרטים כי צריך, צריך להשקיע הרבה זמן. זה לא מספיק לשמוע את זה. צריכים להשקיע הרבה זמן וליישם את זה לפרטים בחיים שלכם וזה לוקח את הזמן שלו.

חמשת המאפיינים (של השער השני):

མཚན་ཉིད་མིང་པ།

אינן להן כל תכונות . Tse nyi mepa

אני הולכת עכשיו עם רינפוצ'ה. אז אמרנו שהשער הראשון לחופש זה השער של הריקות, זו התובנה, ואנחנו מכוונים את זה עכשיו אל הגורמים שמחזיקים בסמסרה.

מה מחזיק אותנו בסמסרה? נגעים רוחניים וקארמה. הגידו: נגעים רוחניים וקארמה. זה הכל. אתם מחסלים את אלה ואתם בחוץ. רק נגעים רוחניים וקארמה. רק שני דברים. תמיד יש לנו רשימות כאלה של רק שני דברים שצריך לעשות, או קיי? רק שני דברים שצריך לעשות.

אז הנה עכשיו, בואו נתחיל למנות ונראה אם נגיע פה לחמש. אז פה כתוב ככה:

אינן מתחילות ואינן מסתיימות.

"אינן מתחילות ואינן מסתיימות".

མ་རྗེ་པ།

3. "אינן מתחילות" - Ma kye pa

אינן מתחילות בלי שיש את הסיבות הנכונות, אז שוב, תלוי באיזה אסכולה אנחנו מדברים. פה רינפוצ'ה בחר ללכת לפי אסכולות יותר נמוכות. תלוי איזה סיבות אנחנו מיישמים. אנחנו אומרים שהן אינן מתחילות בלי שיש לי את ההשלכה שהן יתחילו, כי הן לא מתחילות מגורמים חיצוניים.

ועכשיו, אם ניישם את זה לנגעים רוחניים, הוא אומר: 'הנגעים הרוחניים לא נוצרו ללא סיבות. יש להם סיבות'. יש סיבה למה אני כועסת. היא לא באדם השני שאומר דברים לא נעימים, היא לא שם. היא אצלי. היא אצלי. למשל, יש לי נטייה להתכעס כי התכעסתי בעבר, יש סיבה למה יש לי את זה. אם אני אפעיל אנטי דוט לסיבה התוצאה תלך.

མ་གཅིག་པ།

4. "אינן מסתיימות" - Ma gak pa

באותה הצורה, Ma gak pa – זה החלק השני – "אינן מסתיימות". הן אינן נעלמות מצד עצמן. הן לא מתחילות מצד עצמן והן לא נעלמות מצד עצמן. כמו שהתחלה לא קורית בלי סיבה, הן לא ייעלמו בלי סיבה. אני צריכה לזרוע את הזרעים כדי שהכעס ייעלם. אני צריכה לעשות משהו כדי שהוא ייעלם. אני צריכה להפעיל אנטי דוט שמלווה בהבנת הריקות של הכעס ואין להם אפילו שמץ של, איך הוא אומר? 'סיום מצד עצמו. הדברים לא מסתיימים מצד עצמם אפילו. אפילו שמץ מזה אין. אין שמץ של קיום עצמי'.

ལྷི་མ་མིང་པ།

5. "שאיין רבב בן" - Drima mepa

אחר-כך בא Drima mepa – "שאיין רבב בן". Drima – זה כתם או רבב. Drima mepa – אין בהן רבב, ופה רינפוצ'ה נותן ביאור מאוד יפה. הוא אומר: 'הפירוש של זה שהריקות איננה מוכתמת על-ידי התכונות של סמסרה, ומה זה אומר? זה מאוד יפה. זה אומר שלא משנה כמה נגעים רוחניים יש לי או היו לי או עדיין יש זרעים באמתחתי שעוד לא נבטו. הם לא יכולים לפגוע בטוהר שלי שהוא מתחת לכל זה, או קיי? יש לי אוסף של נגעים רוחניים וקארמות וכך הלאה, וזה כמו עננים שמכסים את השמים אבל הם לא מכתימים את השמים, אם אני אפעיל אנטי דוט, העננים האלה יסולקו והם לא פוגעים בטוהר שלי. הם לא פוגעים בטוהר שלי. הם לא מהותיים. יש להם סיבות ויסולקו הסיבות, אני אפעיל אנטי דוט, אז הם יסתלקו ויישאר טוהר. יש רישום אבל לא על הטוהר. לא על הריקות. ריקות היא ריקה, או קיי? היא ריקה מהדברים האלה וזה המזל. הריקות שלנו זה המזל שלנו.

6. "אינן נקיות מרבב" – Drima dang drel wa mepa – འིན་དང་དྲེལ་བ་མེཔ།

אחר-כך החלק הבא – "אין רבב בן ואינן נקיות מרבב" כתוב. גם זה – "אינן נקיות מרבב" מצד עצמן. מצד עצמן, ופה רינפוצ'ה אומר: 'זה מתייחס לאדם שהשיג נירוונה, שהשיג חופש והוא חופשי מכל רבב', והוא אומר: 'בגלל שההישגים לא קורים באופן בלתי תלוי מצד עצמם, אז זה לא, גם הניירוונה היא לא קיימת מצד עצמה', או קיי? גם היא לא קיימת מצד עצמה.

אז עד פה, לפי מה שכתוב פה היינו צריכים למנות חמישה. בואו נראה.

1. זה מתחיל מ"אין להם תכונות" – זה אחד.
2. "לא מתחילות" – זה שתיים.
3. "לא מסתיימות" – זה שלוש.
4. "אין רבב בן" – זה ארבע.
5. "ואינן נקיות מרבב" – זה חמש, או קיי?

זה החמש בשער השני של סיבות, או קיי? אז אנחנו מדברים על סיבתיות של הקיום הסובל ושל הקיום הטהור, או קיי? זו הרשימה הזאת.

השער השלישי – "חופש ממשאלה" – Dre bu - འདུ་བུ།

עכשיו השלישי. השלישי מתחיל במלים "וכן אינן פוחתות ואינן מתגברות", אז זה שני המאפיינים האחרונים, ושני המאפיינים האחרונים ביחד שייכים לשער השלישי, וקוראים לו Dre bu. לשער הזה קוראים "חופש ממשאלה". "חופש ממשאלה" והמלה Dre bu - פירושה תוצאה. תיכף נסביר את זה.

אז אם קודם דיברנו על הריקות של סיבות כאן אנחנו מדברים על הריקות של תוצאות. והחופש ממשאלה פירושו שאנחנו לא צריכים ולהתפלל שדברים יבואו. אם נזרע את הסיבות, התוצאות יבואו, או קיי? אם נזרע את הסיבות, התוצאות יבואו, אז אנחנו לא צריכים להתפלל לניירוונה. אנחנו צריכים לפעול להשיג נירוונה.

אז שוב, בדיוק כמו שדיברנו על סיבות, כל סיבה היא בעצם גם תוצאה, נכון? כל סיבה היא גם תוצאה. בדיוק כמו שהסיבות הן ריקות, גם התוצאות הן ריקות. הקפה לא בא כמו שאנחנו חושבים באופן קונבנציונלי שהוא בא. הכל בא מקארמה. הכל מבוסס על קארמה וריקות, אז זה בעצם אותו סיפור וזה הכל עניין של השקפת עולם. אם אנחנו מבינים קארמה וריקות, אנחנו יכולים לייצר עץ זהב אם אנחנו רוצים. אם נבין אותן מספיק טוב, זה מה שיהיה.

רק נשלים פה את מה שרינפוצ'ה אומר. "אינן פוחתות ואינן מתגברות". פה רינפוצ'ה מדבר על הרבב. על האי-טוהר.

7. "אינן פוחתות".

הוא אומר שאלה 'לא פוחתים'. אנחנו מנסים לסלק את האי-טוהר. אנחנו רוצים להגיע לניירוונה, נכון? הוא אומר: 'הם לא פוחתים מעצמם. הם לא יפחתו מעצמם בלי שאנחנו נְתַרְגַּל. אם אנחנו נְתַרְגַּל חוכמה, אז נסלק אותם'. הם ה-mepa. יש שם Drima mepa בטיבטית והם מתכוונים להיפסקות של הנגעים הרוחניים, אז זאת תוצאה של מדיטציה ושל חוכמה.

8. "אינן מתגברות".

השני – "אינן מתגברות" – מה אנחנו רוצים בדרך לניירוונה? אנחנו רוצים להפחית נגעים רוחניים, נכון? להוריד את אלה ולהגביר חוכמה, נכון? ולהגביר חוכמה ולהגביר תובנות. להשיג את אלה, אז אנחנו רוצים להגביר את התובנות. הוא אומר: 'הן לא מתגברות מצד עצמן. אנחנו צריכים לעבוד כדי שהן יתגברו. אנחנו צריכים לשתול את הקארמות כדי ליצור את התובנות'. אז זה מה שמדובר פה.

ואני אתרגם לכם ככה תרגום חופשי מרינפוצ'ה (זה מתקשר לשם של זה, של "חופש ממשאלה")

'מה המשאלה שלנו? מה המטרה שלנו?' הוא אומר: 'אנחנו רוצים להשיג הארה כדי שנוכל להביא ברכה אולטימטיבית לעצמנו ולזולת, ולכן המתרגל שואף להשיג חוכמה אולטימטיבית וכל מעלה רוחנית כדי שנוכל להיות לברכה באופן אולטימטיבי לאחרים. אבל החוכמה הזאת והמעלות

הרוחניות האלה הן לא קיימות מצד עצמן גם כן. גם הן ריקות ואם באמת נשאף להיות ברכה לזולת' הוא אומר, 'אנחנו יכולים להיפטר מכל המכשולים ולהשיג את כל הידע שדרוש, ולכן', הוא אומר: 'המטרה שלנו והמשאלה האולטימטיבית שלנו הן לא קיימות מצד עצמן', הוא אומר. 'אנחנו צריכים לעבוד בשבילן. אנחנו צריכים להבין ריקות ולעבוד כדי להשיג אותן'.